

Justitsministeren (Nellemann): Jeg maa slutte mig til, hvad der blev udtalt nu af det ærede Medlem, der har været Ordfører for det Flertal, der var i det forrige Udvalg, og tilraade Thinget at forkaste disse Vædringsforslag. Jeg skal ikke vende tilbage til denne Sags Diskussion i det Hele, fordi der, som ogsaa den ærede Taler yttrede, neppe er fremkommet noget Nyt, som kunde give særlig Anledning til Gjen svar. Kun med Hensyn til et enkelt Punkt vil jeg til lade mig en Bemærkning, og det er med Hensyn til det Punkt, at den ærede forrige Taler mindebe om, hvad jeg havde udtalt under Sagens tidligere Behandling. Jeg vil der blot sige, at det ved kjender jeg mig fuldstændig endnu. Det var og er fremdeles min Mening, at disse Lønninger, da de bleve fastsatte i 1870, i Virkeligheden vare utilstrækkelige, og det mener jeg baade absolut betragtet og ogsaa særlig, naar man ser hen til, at det, der foregik 1870 med Hensyn til disse Lønninger saavel som med Hensyn til de fleste Lønninger, var egentlig kun en Forværrelse af Tilstanden, saaledes som den betød. Det var en Nedsættelse af Lønningerne, idet man ydede Embederne et Pengevederlag for det tidligere Sæd tilleg, som i Aarens Løb har viist sig utilstrækkeligt. Embedsmændene vilde have staaet sig meget bedre ved at beholde de Lønningsvilkår, som vare fastsatte ved Lønningslovene af 1861. Det er Noget, jeg baade mener i og for sig og ogsaa særlig med Hensyn til, hvad der foregik i 1870. Men dertil kommer, hvad der efter min Mening yderligere taler for at forhøje Lønningerne, at der ingen Tvivl kan være baade om, at Livs fornødenhederne ere stegne i Pris, og hvad der særlig ogsaa maa erindres her, er, at Forretningerne ere tagne meget betydeligt til ved alle Retsbetjent embeder. Det hører til den Slags Erfaringer, man stadig gjør, at Forretningerne, som ere henlagte til den Slags Embeder, altid tage til, og de ere tagne ikke saa lidt til siden 1870, hvad der noksom kommer frem ved de Overveielser, som de aarlige Kontorholdsløve give Anledning til. Det er ogsaa en særegen Grund til, at man burde gaa ind paa en moderat Forhøielse af Lønningerne, at Forretningerne ere tagne til og efter al Sandsynlighed ville tage mere og mere til for disse Embeders Vedkommende. Jeg kan derfor kun anbefale Thinget ikke at vedtage nogen yderligere Nedsættelse i det, der er foreslaet i Lovforlaget, som jeg tror, at man maa sige indeholder overordenlig moderate Begjæringer. Jeg havde snarere næret Tvivl, om det vilde være for spærligt at blive staaende ved disse Begjæringer end om det Modsatte. (Hør! Hør!)

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen og man gif til Afstemning, hvorved

1) Vædringsforslag af H. C. Hansen og S. Jensen:

I Tavle A udgaar: „Byfoged samt By- og Raadstue skriver i Odense“ [og opføres paa Tavle B under Odense Amt.

forkastedes med 39 St. mod 9.

2) Vædringsforslag af Samme:

I Tavle A udgaar: „Byfoged samt By- og Raadstue skriver i Aarhus“ og opføres paa Tavle B under Aarhus Amt.

forkastedes med 39 St. mod 9.

Lovforlagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A.) ansaas vedtagne uden Afstemning.

3) Vædringsforslag til § 3 af H. C. Hansen og S. Jensen:

I 2den Linie forandres: „6,400“ til: „6,200“.

I 3die Linie forandres: „5,400“ til: „5,200“.

I 4de Linie forandres: „4,800“ til: „4,400“ og: „3,800“ til: „3,400“.

I 5te Linie forandres: „3,200“ til: „2,800“
forkastedes med 39 St. mod 9.

4) Lovforlagets saaledes uforandrede § 3 (se Tillæg A.)

vedtoges enstemmig med 38 St.

5) Vædringsforslag til § 4 af H. C. Hansen og S. Jensen:

2den og 3die Linie udgaa, og istedetfor sættes: „for 1te Klasse efter 10 Aars Tjeneste i denne Klasse ialt 600 Kr. aarlig“.

4de og 5te Linie udgaa, og istedetfor sættes: „for 2den Klasse efter 10 Aars Tjeneste i denne Klasse 600 Kr. aarlig“.

forkastedes med 39 St. mod 9.

6) Lovforlagets saaledes uforandrede § 4 (se Tillæg A.)

vedtoges enstemmig med 38 St.